

18. Sep. 1972

FAKTA

Dato:

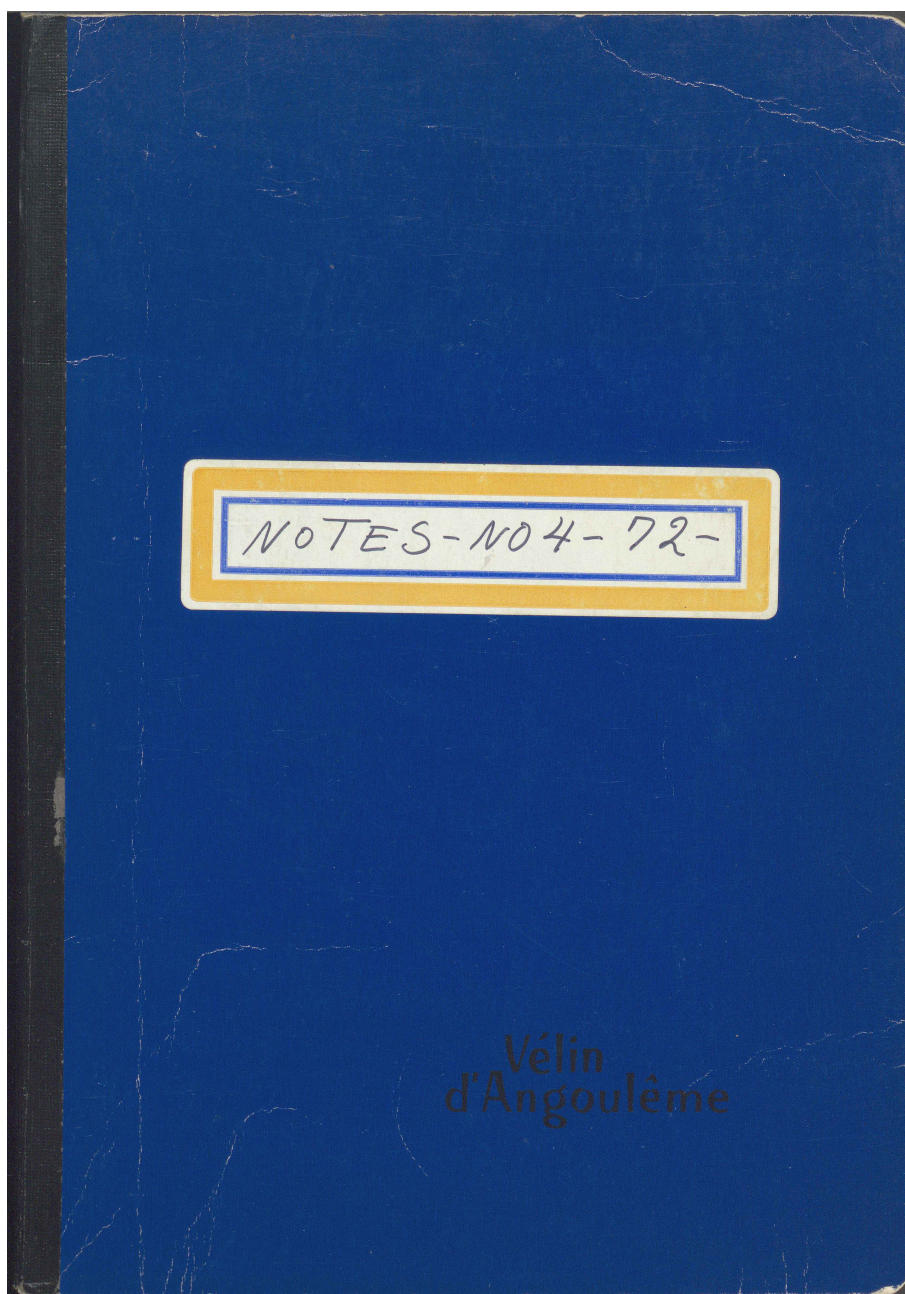
18. Sep. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 4 s. 3-9

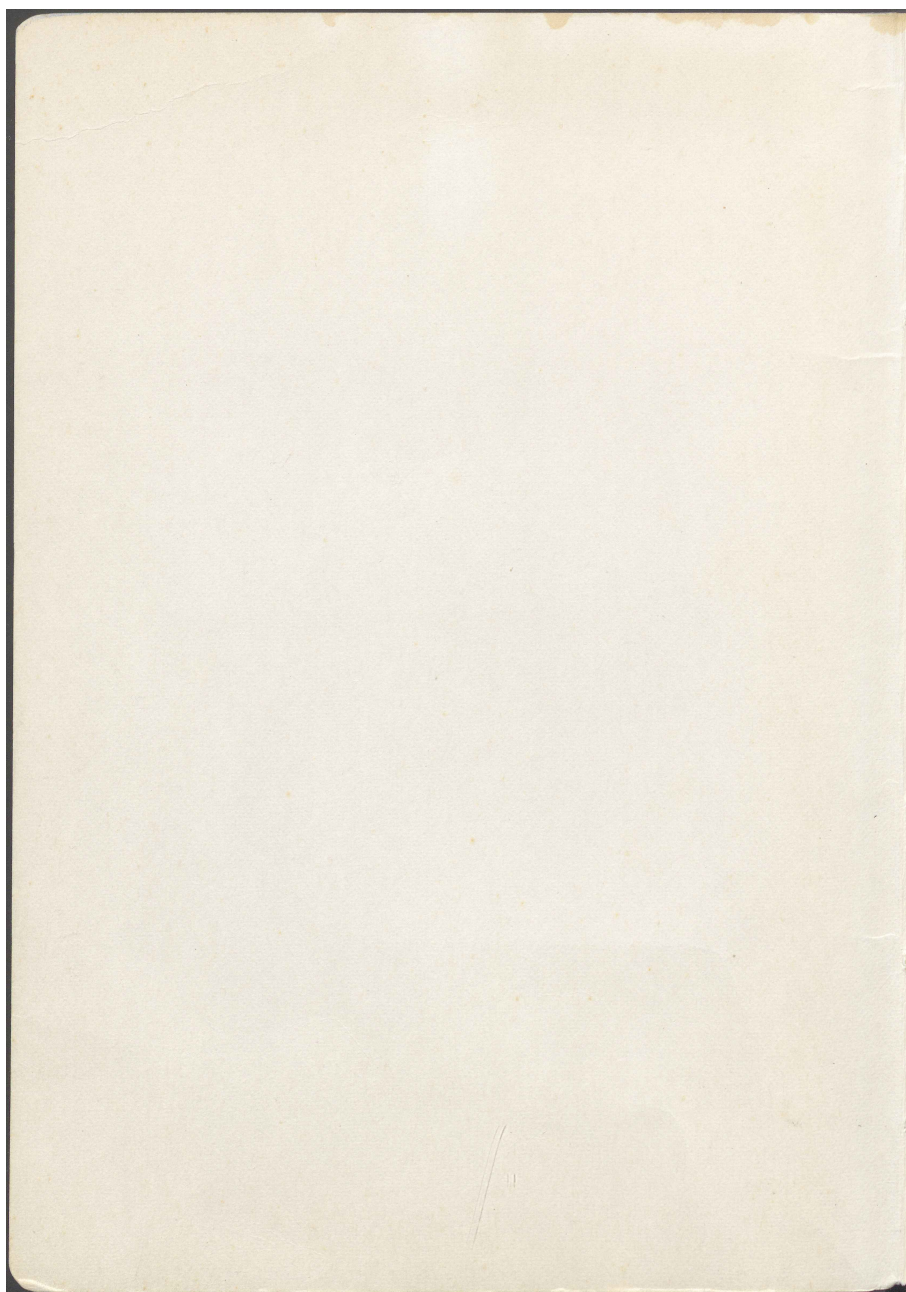
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Paris

18-9-72

Man har opfordret mig til at blive gæsteprofessor på Kunstakademiet i København. Det var planen at jeg skulle flyve hjem en gang om ugen i 7 måneder.

Bertold an befalede mig med begrundelsen at min var det på tide for bred min isolation. Alle andre end lige netop jeg selv synes det var et fint tilbud og kunne være "spændende". Held og uimiddelbart synes jeg kun kan er redselssfuld, jeg vil blive et stresset nervevrag og vil ikke kunne finde den rigtige balance som det jo netop er mig meget om at opretholde finde.

Bertold, Bodil, Susanne og flere til synes at den min isolation, den kontaktlyse tilværelse, den dybe tilværelse hvori i sig selv, ikke alene er sød og mærkelig, men også skadelig. Hvordan stiller jeg mig egentlig selv over for ~~den~~ den tilværelse? Jeg har masser af tid og ro.

har faktisk ikke omgang med
nogen mennesker, ud over Bodil, og
sommere tiden kan jeg føle det som
en temmelig ensformig tilværelse.
Det måske ikke i alle ensformige tider
man smager en lidt yngre følelse
af ud sigts ledske der mest domi-
nerer min tilværelse - en følelse
af at dette vil blive ved i det
uendelige.
For i tiden kunne jeg fuldt ud
udfylde ~~den~~ dagene med at
male og tegne, klister og klippet,
men i flere år har jeg ønsket
disse beskæftigelser for at være
absolut hvorfor min beskæftigelse
består i at tænke og skrive,
hvilket for mig er det samme.
Disse ting kan ~~de~~ dreje sig næsten
udelukkende om kunsten og hilt-
hedsken ved at beskæftige sig
med den, dreje sig om at finde
et nyt udgangs punkt og grund-
lag for min virke. Indtil
nu har jeg ikke kunnet finde
det. Na forlig vil jeg stadig be-
skæftige mig med kunst spørgs-
målet er blot hvordan?
Derfor har jeg hos Bechmann også
mødt det vilde være godt og
sikkert for mig at komme i kon-

- fuldt med unge kunstnere - eleverne
på udrade mied.
Ja, kan egentlig ikke finde ud af
den her her vel eller i det
hele taget hvordan jeg stiller mig
til min nuværende isolation.
Er der nogen jeg blot "finder
mig i" - til passiv mig - eller
er det noget positivt?
Måske kan der ligge en fare i at
man er så aldeles overlødt til
sine egne tanker, til beskæftigelse
med sig selv, ja til en ligefrem
smagende selvanalyse - på den
anden side er det jo lig høj
netop for mig at finde frem
til hvem jeg egentlig er.
Jeg vil vende tilbage til ordet
udsigtsløs - den ne-jelitet som
jeg synes dominerer min nuværen-
de tilværelse. Hvad er det jeg
venter der skulle (burde!) være
udsigtsfuldt? Der må jeg prøve
at opføre mig helt blank.
Er det succes, dette at blive en
stor og omfattet kunstner? Hjerne
i Danmark har jeg jo succes,
men den er mig egentlig helt
højtydlig - det må altså være den
internationale succes jeg ønsker?
Situasjonen er vel egentlig den
at jeg ikke har noget i med min

isolation, men at jeg som lidt
med at jeg befinder mig i verden
og mykter. Jorden den giver til jeg
være kendt af i hele minde
end hele verden. Det er en af
mine sød vanlige paradokser
jag vil have både det ene og det
andet.

Sandheden er sikkert den at
det ofte blik man ikke har jod
med sig selv - den indre ro -
så vil en hver til vælles form
siges i dit jodsskille. Så vil
man være lige i dit jod med at
være isoleret som med at være
omgivet af mennesker, så vil
man føle sig i dit jods både
i den landlige ro og storbyens
tummel. Også ønsket om at
blive kendt af hele verden brænder
i den mange lande indre ro og
balance og her der også grunn-
den til følelsen af at man lever
en ud sigtlys til værelse.

Denne balance denne ro der
jag det er livs lig'lyst at må jod
til. Det står mere og mere klart
for mig, at denne mangel er
skulptur i alle konflikter og problemer.
Jeg fortæller mig j. eks en masse
ting som jeg ikke har lyst til
og undladt at gøre ting som

Is virkelig her typisk til.
Et eksempel: Jeg mener 3 sider
for at komme igen om Art & Gen-
-gnase analogien med dens holl-
-indenskabelige vocabularium, dels
naturlogisk af den sød vanlige
mange sprogtydelighed - hvilket om at her
ligger den betyngelse - dels fordi Is
synes Is ber.
Jeg har i lang tid været helt
ind med postkort - alle slags
og her du også lavet nogle
og postkort man bruger - men, med
dertil som vittighed for "er det
nå noget?" - hvortil for noget om
Is må spørge?
No - det passer jo ikke til mit
ideel Ad Reinholdts ideer ikke
til det conceptuelle dogme ikke
til dette eller hinne personen i
tiden - at Is så stærkt inde i
mig selv har tydet til at have
noget med postkort ~~helt~~ heller
ikke. Jeg står der for idag i
den situation at Is simpelthen
ikke for have noget for sig
der når rigtig eller forkert - godt
eller dårligt?
Jeg vil gerne prøve at bilde mig
selv ind at det er fordi Is
ikke følger ham til at have
noget at kunne arbejde på - det er det

rent fejre ikke er til skolekædet - og bedre!

Det passer ikke - ja har meget ofte en voldsom trang til at have noget - men ja undskyld - var den bl. a. fejl den og den, især Marcel Duchamp, har ud- -kult at det ikke er godt at have for meget - miste - for dem - men hvad med mig selv? Det spørger ja aldrig om. Dette forbandede perfektions- -ideal.

Og alle disse problemer skyldes ene og alene at ja ikke hviler i mig selv - men via om verdens opførelse i liden, kronfluktene skyldes det i det hele taget komplet en trang til at blive sig af med en til egnet (andres) i den, jage for at tænke sine egne chancen for at tænke sine egne - helt hen for at være dem.

Når ja en lille yngre har tænkt sig selv og klart og selv helt alene har ja alt for spillet i handling furede følge dem tænke og jage når ja med orgelse hos andre har meget den realiseret har ja furede tro på dens gang barhed. Derfor - selv om i isolationen måske

Kan have sine opener så har den
tror jeg, det positive i sig at den
kan give mig lidt og ro til
helt at finde mig selv og komme
i harmoni med ~~min~~ dette selv.

~~26~~

~~25-9-~~

Paris.

25-9-72.

Jeg har nu i flere år prøvet
at arbejde mig frem til noget
som ikke ser ud som kunst,
ja som har så få forbindelser
med det kendte kunstbegreb
som muligt - ja uden overbevisning
kan man sige at jeg har arbej-
-det på en fuldstændig elimine-
-ring af alle kunstbegreber
(Kunstværker). Ikke for at lave
conceptual-art - det er jo blot
en anden form for kunstværk-
men fordi jeg føler kunstværket
(objektet) som en barriere - en
hindring. Samtidig med at jeg
prøver at fjerne - eller fjerne
denne barriere ønsker jeg at
holde fast ved KUNSTEN.